

Sygn. akt I C 1507/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Bogusław Glinka

Protokolant: Joanna Bobrowska

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2017 roku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko K. O.

o zapłatę 1 298,70 zł

I/ zasądza od pozwanego K. O. na rzecz powoda (...) S.A. w W. kwotę **827,28 zł** (osiemset dwadzieścia siedem złotych dwadzieścia osiem groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 28 lipca 2016 roku do dnia zapłaty;

II/ w pozostałym zakresie postępowanie umarza;

III/ zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę **407 zł** tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV/ nadaje wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. w W. w elektronicznym postępowaniu upominawczym wniósł o zasądzenie od pozwanego K. O. kwoty 1298,70 zł wraz kosztami procesu. Na uzasadnienie żądania wskazał, że strony w dniu 04.02.2016 r. zawarły umowę pożyczki kwoty 1100 zł z 10% odsetkami w stosunku rocznym i pozwany nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania terminowego dokonywania spłat rat określonych w umowie, wobec czego powód wypowiedział umowę stawiając całą należność w stan wymagalności. Zadłużenie pozwanego na dzień 25 lipca 2016 r. wynosi 1298,70 zł, w tym należność główna 904,22 zł oraz skapitalizowane odsetki umowne za okres korzystania z kapitału od 11.06.2016 r. do 25.07.2016 r. w kwocie 10,90 zł, a także opłaty i prowizje w kwocie 383,58 zł. Powód dochodzi odsetek ustawowych za opóźnienie za okres od sporządzenia pozwu.

W dniu 28.09.2016 r. Sąd Rejonowy L. Z.w L., pod sygn. akt (...), stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania Sadowi Rejonowemu w Dzierżoniowie.

Powód w określonym terminie uzupełnił braki formalne pozwu oraz pozew w trybie art. 505³⁷ § 1 k.p.c. jednocześnie wskazał, że pozwany po wniesieniu pozwu w dniu 12.10.2016 r. wpłacił kwotę 471,42 zł i ograniczył powództwo do kwoty 827,28 zł.

Pozwany nie wniósł odpowiedzi na pozew, a na rozprawie w dniu 26 stycznia 2017 r. uznał powództwo w całości w zmienionym zakresie.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 213 § 2 k.p.c., sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Uznanie powództwa jest aktem dyspozycyjnym pozwanego, który nie tylko uznaje samo żądanie powoda, ale i to, że uzasadniają je przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne i godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego to żądanie (por. M. Jędrzejewska, [w:] T. Ereciński, J. Gudowski, M. Jędrzejewska, Komentarz do Kodeksu postępowania cywilnego. Część pierwsza. Postępowanie rozpoznawcze, tom 1, Warszawa 2002, s. 467).

W niniejszej sprawie pozwany uznał żądanie pozwu i Sąd jest związany tym uznaniem. Znajduje ono uzasadnienie w łączącym strony stosunku prawnym umowie pożyczki nr (...). Umowa pożyczki uregulowana jest w art. 720 i nas. k.c. oraz mają do niej zastosowanie przepisy ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim. Zatem żądanie pozwu znajdowało swoją podstawę faktyczną w umowie pożyczki, a podstawę prawną w umowie pożyczki i w powołanych przepisach regulujących ten stosunek prawny. Z powyższych regulacji wynika podstawowy obowiązek pożyczkobiorcy polegający na zwrocie pożyczki w sposób i terminach określonych w umowie, czego pozwany nie czynił, co uzasadniało wypowiedzenie umowy i wymagalność roszczenia w całości.

Mając powyższe na względzie Sąd uwzględnił powództwo w całości w pkt. I sentencji wyroku w zakresie, a jakim powód ograniczył żądanie w piśmie procesowym z dnia 3 listopada 2016 r. Natomiast to ograniczenie żądania Sąd uznał za równoznaczne cofnięciu pozwu w pozostałym zakresie pomiędzy kwotą pierwotnego żądania i ograniczoną w ww. piśmie, dlatego w pozostałym zakresie, ponad kwotę zmodyfikowanego żądania, postępowanie zostało umorzone na podstawie art. 355 k.p.c., gdyż w tej części wydanie wyroku stało się zbędne (pkt. II).

Orzeczenie o kosztach procesu, zawarte w punkcie III oparte zostało o treść art. 98 k.p.c. ustanawiającym odpowiedzialność za wynik sporu. Ponieważ pozwany przegrał spór w całości obowiązany jest zwrócić poniesione przez powoda koszty, na które składają się: opłata sądowa 30 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł i koszty zastępstwa w stawce minimalnej 360 zł, łącznie 407 zł.

O rygorze natychmiastowej wykonalności (pkt. IV) Sąd orzekł na podstawie art. 333 § 1 pkt. 2 k.p.c., bowiem zasądzone roszczenie zostało uznane przez pozwanego.

Mając powyższe argumenty na względzie Sąd orzekł jak sentencji wyroku.